

ÚJLAKI HANGOK

AZ ÚJLAKI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

IX. évf. 2. szám

2004. FEBRUÁR

Krisztus keze

Krisztus keze:

*A csöppnyi Jézus keze
Fény és tej felé kapkod
Mária haját, József szakállát
simítja, húzogatja.*

Krisztus keze:

*A gyermek Jézus keze
Forgáccsal játszik, tanul, segít
A templomi tanítókat
alázatra inti.*

Krisztus keze:

*A munkásember keze
Alkotó erő hatalma
Környező világát
elrendezi.*

Krisztus keze:

*Jordánból felmerült kéz
Szentlélek vezette csodáit
Nem az ács erejéből
teszi.*

Krisztus keze:

*A Mester keze
Hatalmasan gyógyít és tanít
Apostolait juhaként
tereli.*

Krisztus keze:

*A Felkent keze
Kötélkorbácsot fon és takarít
De a megroppant nádszálat
kiegyenesíti.*

Krisztus keze:

*A halott Krisztusé
Édesanyja ölében pihen
Az írás teljesült, váltságunk
leteszi.*

Krisztus keze:

*A Megváltó Istené.
A Teremtő szeg-lyuggatta kéz
A legyőzött keresztet magasba
emeli.*

Krisztus keze:

*Az Ítéző Krisztusé.
Eleveneket és holtakat
Atyánkhoz végtelen irgalmával
Hívogat.*

Fejérvy Tamás

„Szíveteket szaggassátok meg”

Ahogy sokasodik a bűn körülöttünk, egyre jobban vágyódunk a nemesre, szépre, örökkévalóra. Egyre nyilvánvalóbb, hogy a szomjazó lelket egyedül Isten töltheti be.

Ebben segít anyaszentegyházunk az évről évre megélhető szent idő megtartásával. Hamvazószerdával – az idén február 25-én – megkezdődik a negyvennapos felkészülés a húsvétra. Elkezdődik a nagyböjt, mely nem azonos a fogyókúrák, méregtelenítő kúrák idejével. Annyiban igen, hogy illik ilyenkor kevesebbet fogyasztani, főleg abból, ami nagyon kedvünkre való. A méregtelenítés pedig átvitt értelemben szintén fontos. Nem mérgeledöm, nem leszek dühös senkire és semmire. Igyekszem türelmes maradni. Szeretlenséggel nem mérgezem a környezetemet, inkább szeretetből hozok áldozatot.

Egyházunk szerető anyaként a liturgia szövegével végigkísér bennünket ezen a negyvennapos úton. Érdemes rá figyelni minden nap. Jelen sorokban csak a kezdeti napról, hamvazószerda bűnbánati felhívásáról álljon itt néhány gondolat.

Joel próféta arra figyelmeztet, hogy: „szíveteket szaggassátok meg, úgy térjete meg.” Mert az Úr jóságos, irgalmas, nagy a türelme, csupa könyörület irányunkban. Utálja a gonoszságot. Ezen a napon is elhangzik az 50., a bűnbánati zsoltár: beismérem, ami rosszat tettem, a bűnbánó szív megtisztul és fehérebb lesz a hónál. Így tud megérinteni az üdvösség öröme, és megerősödöm a készséges lelkületben. Itt a kellő idő az erények gyakorlására. A legtöbb, mi másnak adható, nem a sokszor reklámozott Tchibo kávé, hanem önmagam. Figyelek a bennem lévő belső hangra, többet imádkozom, vigyázok szavaimra, indulataimra, segítőkész próbálok lenni, hogy valóban a nagyböjt kezdődjön el bennem. A szavak (kevesebb beszéd) és a szemek (kevesebb tévzés) böjtje! Hiszen minden elmúlik. Csak az Úrban van örök életünk. Ezért a figyelmeztetés: „Térjete meg és higgyetek az evangéliumban!” Itt a kellő idő, most újra elkezdhető!

Keglevich Lászlóné

Szent Margit mennyei születésnapján

A hagyományoknak megfelelően Szent Margitra emlékeztünk január 16-17-18-án a Margitszigeten. A triduumot a ferences Ocsovai Grácián és a domonkos rendi Leszkovszky Pál atya tartotta. A hívek soraiban a korábbiakhoz hasonlóan jónéhány újlakit is felfedezhettünk. Szombaton délelőtt az óbudai Péter-Pál templom kanonok-plébánosa, Khirer Vilmos atya mondott misét. Ezután érkeztek meg – a rossz utak miatt kis késéssel – Kaposvárról a Szent Margit plébánia zarándokai, akik elhelyezték koszorújukat a sírnál, gyertyát gyújtottak és imádkoztak.

Vasárnap Erdő Péter bíboros úr ünnepi miséjének örülhettünk, melyet a romoknál fölállított oltárnál celebrált. Újlaki részről György atya gondos szervezőmunkával készítette elő az ünnepet. A ministránsok is zömmel Újlakról kerültek ki, az éneklést a Cantilena kórus irányította. A hívek soraiban is szép számmal akadtak újlakiak, de még többen jöttek el a Pannonia Sacra iskola diákjai és tanárai közül. Az időjárás pedig olyan szép volt, mintha a tavasz jött volna előre Szent Margitunk elé tisztelegni.

A bíboros úr igen érzékletesen szólt Béla királyunk lányáról, aki még szülei unszolására sem volt hajlandó megszegni fogadalmát, és örökre Istenhez maradt hű. Megrendítő volt látni Margit vasból készült vezeklőövét, melyről már természetesen leporladt a sündisznótüske, mely még több fájdalmat okozott neki, hogy eképpen is hazájáért vezekeljen. A drága ereklyét Esztergomból hozták el erre az évfordulóra. Mint Szabó Marika (aki férjével együtt segédkezett az ünnepség megrendezésében) elmondta, nagyon kellett vigyázniuk a becses övre, hiszen pótolhatatlan értékéről van szó, amelyhez annyian szeretik ilyenkor szentolvasójukat vagy szentképeiket hozzáérinteni.

Délben Pázmándi György piarista atya, délután kettőkor „Isten vándora”, azaz. Regőczy István atya – aki idén is híveivel érkezett – mutatott be szentmisét a kápolnában, este pedig a triduum befejezése következett. A hívek érdeklődése, szép számú részvétele tanúságtétel volt: ma is vannak, akik azonosulnak Szent Margit eszményeivel és céljaival.

- koncsos -

Vallásdemográfiai adataink 2003

A 2003. esztendőben 48 új keresztényt avattunk, ugyanannyit, mint 1998-ban, és többet, mint az azóta eltelt bármelyik évben. Közülük 44-en egészen apró korban, 4-en valamivel idősebben részesültek a keresztség szentségében. Többségük (28 fő) fiú volt, megfelelően a hagyományoknak.

Elsőáldozóink többsége is fiú volt, 13 a 22-ből. Ez utóbbi szám alacsonyabb, mint az elmúlt években bármikor. A hittanórára járók száma kereken 120, a plébánián és az iskolákban együttvéve.

Szokatlan, hogy még bérmálkozóink között is a fiúk voltak többen, 12-en a 18 közül. Az összlétszám meghaladja a tavalyelőtti 11-et, a korábbi évekenél viszont szerényebb.

Jegyesoktatásra 51 pár jelentkezett nálunk az elmúlt évben, de egyikük sem esküdött templomunkban, aminek okai között bizonyára a hosszas felállványozás is szerepet játszik. 23 pár a Margitszigeten mondta ki az igent.

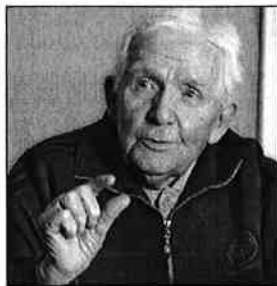
75 halottunk csaknem kétharmada (49) nő, a korátlagról nem készült statisztika. Míg a korábbi években egyharmaduk, vagy annyi sem volt szentségekkel ellátva, ez tavalyelőtti 45%-ra nőtt, idén pedig meghaladta a 61%-ot (46 fő)! Vajon azt jelzi-e ez az adat, hogy már nem „véletlenül”, hanem egyre tudatosabban vagyunk keresztények?

A bemutatott szentmisék száma az elmúlt években – könnyen belátható okokból – folyamatosan csökkent, 2003-ban 862-re, amibe a közösségi keretek között bemutatott misék is beleszámoltattak. Mégis ritka volt az olyan szentmise, amelyen nem jutott minden résztvevőnek ülőhely, sőt némely hétköznapi 8 órás misén alig 5-6 fő „lézengett”. – Az áldozások számát az elfogyott szentostya mutatja. A kereken 39.000 áldozás szintén némi csökkenés a korábbiakhoz képest.

Mindezek számadatok. A lényegét: az átélést, a meggyőződést, a helyes lelkiületet nem tudják megragadni. Pedig abban van Isten előtti felelősségünk. Aki segít is benne, ha kérjük.

János atya évvégi beszámolója alapján összeállította

Sz. J.

Fogarassy Dénes

Újlaki arcok

Dénes bácsi nélkül nehéz manapság diákmisést elképzelni Újlakon. Pedig diákkora már réges-régen elmúlt, és bár annakidején hűségesen járt nem is egyféle templomba, hosszú és zord időknek kellett elmúlnia, míg újból visszatért közénk. Sokáig másodmagával jött, két éve már csak egyedül.

Dénes bácsi a békebeli békében született, még a szarajevói merénylet előtt. (Vajon ki mondhatja el ezt még magáról Újlakon?) Emlékeiben él még a 20-as évekbeli józsefvárosi családi otthon, melyet azután tabánira cseréltek, meg az iskolák, a Józsefvárosban és Kőszegen, melyek kiskamasz korban több fiaszkót is eredményeztek, míg a Vörösmarty gimnáziumban sikerült magára találnia. (Az 1934-ben érettségizett osztály találkozásán tavaly még hatan jöttek össze!) Otthon a fiatalon meghalt katolikus édesanyját református mostoha követte, aki még két húgnak adott életet. A katolikus apa döntése alapján Dininek is új anyja vallását kellett követnie! Ennek ő kisebb korában szorgalmasan eleget is tett, mígnem fiatalemberként visszatért a katolikusokhoz. Talán dacból is, amit a vad apai szigor ismételtén kiváltott belőle.

Érettségi után hamarosan a postánál helyezkedett el. A postánál dolgoztak szülei is, anyósa is meg felesége is, akivel 1939-ben esküdtek meg. A házasság, melyből két gyermek született, '54-ben válással végződött, a gyerekek anyjuknál maradtak. A következő évben Dénes bácsi megint csak a postáról nősült, az új asszony és fia a Bécsi úti városi házakban lakott. Dénes bácsi is ide költözött, és immár majd 50 éve lakik ugyanazon az emeleten, ahol 40 éve egyszer lakást cseréltek a szomszédal.

Veszélyes volt akkoriban misére járni, emlékezik Dénes bácsi, és ő nem vállalta a veszélyt. Inkább még a pártba is belépett. Felesége, Marika mégis eljárt a templomba, melynek küszöbéig Dénes bácsi is el-elkísérte. Aki közben meglehetősen hivatali karriert futott be, utazgatásokra is telt, aztán még nyugdíj mellett is dolgozott egészen 84 éves koráig. De közben eljött 1990, és attól kezdve együtt jártak a templomba, és vágytak-vártak kapcsolatuk legalizálására. Ez első házastársaik halála után, a 2000. év elején következett be. A 45 évi együttélés után még egy közös év adatott neki szentségi házasságban; ekkor Marika néni, aki már néhány éve nem látott és nagyon rá volt utalva férje segítségére, meghalt.

Dénes bácsi január 27-én volt 90 éves. Maga mos, vásárol, mosogat. Sétál, olvasgat és keresztretjvényt fejt. Minden vasárnap misére jár. A perselypénzen kívül rendszeresen adakozik a lourdes-i és a Szent Antal-perselybe. Hosszú élete az Úr ajándéka, akinek hívása előbb vagy utóbb mindenkit elér. Dénes bácsinak volt füle a hívásra, élt az Istentől kapott idővel. Az Úr áldását kérjük rá születésnapja alkalmából.

Szarvaszky József

Karácsonyi hangverseny Újlakon

December 23-án rendhagyó karácsonyi koncertre hívott meg mindnyájunkat a Cantilena kamarakórus. A műsor Szűzanya méltóságos királynőnk köszöntésével kezdődött. Tóth Miklós Zsolt karnagyunk nyolcadik alkalommal üdvözölte ezen alkalomból a kórus nevében a megjelenteket, hangsúlyozva, hogy milyen fontos az ünnep közeledtével a megállás. Hagyjuk megérinteni a szívünket, hogy ne a szavak, hanem a hangok szóljanak. Ha családban vagyunk, mint most itt a templomunkban, mindnyájan bekapcsolódhatunk az éneklés örömébe. Evangélikus testvéreinktől hallotta karnagyunk a Mi-tyánk parafrázisakor: „ahogy parancsolod, imádkozik a család”. Majd Lázár Ervin: Szegény Dzsoni és Árnika című meséjében az igazi testvériességről hallottunk: „Nem nyögni kell, hanem segíteni.”

Pellegrini, Lisznyai hangjaival hívtuk örök reményünk, Messiásunk érkezését. Liszt, Demény, Händel karácsonyi művei között ősi szép karácsonyi népénekekkel mi, a padban ülők is aktívan bekapcsolódhattunk a dicsőítésbe. Bach, Pitoni, Harmat és Werner hangjaira felelt a Mennyből az angyal, és éreztük, milyen gyönyörű a titokzatos éj.

Az egyes számok között Molnár Gábor verset olvasott az angyali üdvözlétről, Ivicsics Matyi egy Prohászka-elbeszélést a Dicsőség-békességről. Nehézségek között is a legfontosabb a szív békessége. Akkor tudunk dicsőíteni! Tóth Miklós Zsolt Szűz Mária bölcsődalát szavalta el: mennyire ott van a bölcső mellett a keresztség is. Mária akkor is karjában tartja szent Fiát és ringatja: „Aludj, aludj!”

György atya megköszönte a formabontó koncertet, melyben mi, hívek is előadók lehettünk. Amit hallottunk, az elmélkedés, a vers, a mese, mindaz, ami igaz és szép, együtt szólalt meg ezen az estén. Megköszönte a kórus fáradozását, a rászánt időt, hogy így a zene alakító erejével közelebb kerülhettünk az ünnep titkához.

Keglevich Lászlóné

Chemin Neuf

Franciául *új út*-at jelent annak az életközösségnek a neve, melynél az ősszel két és fél hónapot töltöttem. Tigerybe, egy Párizstól 30 km-re fekvő kicsi faluba hívtak meg az Úr, egy francia nyelvtanfolyam keretében, hogy kiszakadhassak eddigi életemből, és valami egészen másba csöppenve megújulhasson az életem és a hitem.

Leginkább egy modern szerzetesrendhez hasonlítható ez a katolikus, de ökümenikusan nyitott nemzetközi közösség (mindenféle keresztény felekezetből vannak tagjai), melyben ugyanazt a lelkeséget élék családok, papok, szerzetesek és egyedülállók, akik még nem döntöttek életállapot mellett, de a közösségben elköteleződtek. A 40 éve alapított *Chemin neuf* – mára már a világon legalább hetven országban alapított háza(ka)t, Magyarországon is hamarosan várható az első ház – elsődleges célja az evangelizáció, különös tekintettel a fiatalokra, akik számára egész évben folyamatosan szerveznek különböző programokat. '96-ban indították első nyelviskolájukat azzal a céllal, hogy az idegen ajkúak ennek elvégeztével részt vehessenek a közösség egyéb képzéseiben, melyekhez szükséges az alapszintű nyelvtudás.

A nyelviskola (melyet én is elvégeztem, s egyébként Franciaország mellett Angliában és Németországban is működik, mindenütt a helybeli nyelvet tanítva) természetesen ennél sokkal több. Bekapcsolódtam a közösség mindennapi életébe, a liturgiába és személyes lelkiezés segítségével elmélyítettem az Úrral való kapcsolatomat. Sokat jelentett a mindennapi szentmise és szentségimádás, a közös és egyéni imák, valamint a testvéri együttlét, mely az Úr mellett az egyik legnagyobb formáló erő volt. A nemzetköziség megelevenítette a bábéli zűrzavart, de utat nyitott más kultúrák és másfajta emberi gondolkodásmód megismerésére is, és nem utolsósorban okot adott a néha végtelennek tűnő hahotázásra.

Hálát adok Istennek, Aki a megújuláshoz erre az útra vezetett!

A közösséggel és – külföldi és magyarországi – programjaikkal kapcsolatban fordulhatok Sárvári Cecíliához a 2350088-as számon, vagy az ifjusag.misszio@freemail.hu címen.

Jobbágy Zsuzsanna

Rendhagyó

volt elmúlt karácsonyunk. Nem azért, mert nem esett a hó, vagy mintha kevesebben jöttünk volna össze, vagy mert kevesebb ajándék került volna a fa alá. Mind a tizenegy unokám gondolt rám magakészítette ajándékkal, rajzzal vagy festéssel, kézimunkával vagy mézeskaláccsal. Zenéltek a gyerekek hegedűvel, dobbal, énekeltek és szavaltak a szép ünnepen. Imádkoztunk is együtt, ahogyan más években szoktunk, amikor együtt van a család. Akkor vált az ünnep rendhagyóvá, amikor megtudtuk, hogy tizenöt éves unokám cukorbeteg lett. Így a karácsonyfa mellé keresztet is kapott. Ahogy ilyenkor szokás, igyekeztünk jótanácsokkal ellátni: mit egyen, mit ne, mire vigyázzon stb. Vidám, jótermészetű, okos kislányról van szó, aki pici kora óta fogékony minden szépre-jóra. Talán nem is tudja, hogy azzal, ahogyan kezdődő keresztjét elfogadta, ő adta az igazi ajándékot a családnak: „Nagymama, annyi mindenért fel tudom ajánlani a betegségemet!” Tanultam tőle, hogyan fogadjuk el hittel a nehézségeket. Imáikat kéri

egy újlaki nagymama

Szent Margit imaest

Január 19-én, a szentmise után az ifjúsági hittanosok vezetésével imaösszejövétel volt, melyen a fiatalokon kívül még néhány buzgóbb újlaki hívő is részt vett. Az imádság „témája” az előző napi Szent Margit ünnepből adódott. Az Oltáriszentség jelenlétében kötött szövegű imák, spontán kérések követték egymást énekek közbeiktatásával. A csúcspontot a végén a Mindenszentek litániájának elimádkozása jelentette, amikor is az összes szenthez fohászokdtunk.

Megköszöntük az Úrnak Szent Margitot, aki a XIII. században itt a közelünkben, az akkori Nyulak szigetén élte alázatos, vezeklő életét. Kértük közbenjárását országunkért, egyházunkért.

Büszkének lehetünk Margitunkra, élete példaként álljon előttünk! Próbáljuk meg követni őt a kitartó hűségben, alázatban, szolgálatban, engesztelésben.

Szent Margit, könyörögj érettünk!

Sütöri Ágnes

Egy találkozó margójára

Régen érlelődött bennünk, szerkesztőkben a gondolat, hogy „élőben” is találkozzunk egyszer az Újlaki Hangok íróival és olvasóival, beszélgessünk plébániánk lapjáról. A karácsonykor kiadott jubileumi 100. szám alkalmából januári lapunkban 23-ára hirdettük meg a találkozót, melyre sajnos meglehetősen kevesen jöttek el. Talán az azonos időben rendezett ökümenikus program vonzotta el az embereket, vagy kevés volt az újságmeghívás? Nagy örömünkre szolgált viszont, hogy újra együtt volt a régi szerkesztőcsapat, hiszen Vajesz és Bóné Gergő is időt szakított, hogy eljöjjen közénk.

Az elmúlt évek írásaiból válogatva egy prózai és egy verses „csomagot” állítottunk össze, amelyeket felolvasva nyújtottunk át a jelenlevőknek. Az egyházi év keretében rendezett cikkek és versek ízelítőt adtak a liturgikus ünnepekhez kapcsolódó írásokból éppúgy, mint hétköznapijaink morális problémáiról – komolyabb és tréfásabb változatban. A megelevenedő cikkek előadói közül kiemelkedett karnagyunk ízes, élvezetes felolvasása, amit már megtapasztalhattunk a karácsonyi hangversenyen is.

Az irodalmi összeállítás után agapé következett, amit nagy szeretettel készítettünk vendégeink számára. Az ezt követő beszélgetés családias légkörben folyt, szó esett a szerkesztőség kedd délutánonként zajló üléseiről, fontos kérdésként merült föl, hogy szabad-e átírni a beküldött cikkeket, ha igen, milyen szempontból (dogmatika, nyelvhelyesség, stílus). Hogyan lehet mindezt megtenni, hogy ne sértődjenek meg a szerzők? Felmerült, hogy megint lehetne liturgikus kérdésekben iránymutató írásokat közölni, mint amilyenek a keresztvetésről, térdhajtásról, stb. szóló cikkek voltak. Szóba került a lapzárta időpontja: legkésőbb minden hónap 20-ig várjuk a plébánia kisebbik zöld kapuján elhelyezett postaládánkba a lapunkba szánt írásokat.

Az est számunkra is tartogatott meglepetést: György atya János atya nevében is megköszönte a régi-új szerkesztők munkáját, ajándékkal kedveskedve mindnyájunknak.

Leghűségesebb levelezőnkől, Polgár Ferencnéől az alábbi visszajelzést kaptuk: *Köszönöm, köszönjük. Gondolom, hogy a többiek nevében is mondhatom. Nagyon kellemes volt a pénteki Újlaki Hangok találkozó.*

H. B. E.

Az Újlak Karitasz Alapítvány elmúlt évéről

Az alapítvány munkatársai és segítők 2003-ban mintegy 2000 munkaórát fordítottak a rászorulóknak segélyezésére. A Bécsi út 18. számú épületben hétfőnként ötven-hatvan hajléktalan jutott meleg ételhez kb. húsz család önzetlen közreműködésével. Összesen több mint háromezer adag főtt ételt osztottunk ki a tea és zsíros kenyér mellett. Doktornő munkatársunk hozzávetőleg ötszáz kezelést végzett ugyanitt. A karitaszhelyiségben folyó munkát 2003-ban két újonnan csatlakozott munkatárs segítette. A Civil Rádió december 4-én egyórás műsorban foglalkozott munkánkkal, ennek eredményeként újabb munkatárssal gyarapodtunk.

Önkénteseink segítségével több mint háromszáz estén mintegy negyven-ötven tonna pékárut szállítottunk a Kolosy téri pékségből a Batthyány térre, ahol azt az általában legalább száz rászoruló között szétosztottuk.

A szegényeknek juttatott ruha- és cipőadományok részben a plébánia híveitől, részben Ausztriából származtak, összük meghaladta az öt tonnát. – Három krízishelyzetben lévő családnak segítettünk gondjaik megoldásában. – Tíz esetben ajánlottak fel hagyatékot, háztartási felszerelést, melyeket elszállítottunk a rászoruló családokhoz.

A befolyt pénzbeli támogatás zömét különféle segélyek formájában osztottuk szét a plébánia vonzáskörébe tartozó nagycsaládosok és szociálisan rászorultak között. Karácsony előtt száz III. kerületi családhoz juttattunk el ajándékcsoomagot; a hajléktalanoknak rendezett karácsonyon ötven

csomagot osztottunk szét. Ajándékcsoomagokkal és vendéglátással gondoskodtunk szentegyházi vendégeinkről is.

Bevételeink között harminchat pénzadomány 497.000 forintot eredményezett. Az 1%-os megajánlásokból 332.000 forintot jutottunk. A plébánia 120.000 forinttal járult hozzá kiadásaink fedezéséhez. Különböző célokra a II. kerületi önkormányzattól 350.000, a III. kerülettől 250.000, a főváros szociálpolitikai főosztályától 200.000, az egészségügyi minisztériumtól 1.000.000 forintot kaptunk.

A megelőző évről maradt pénzmaradvánnyal együtt összesen 3.881.000 forint állt rendelkezésünkre a 2003. év során. Az elköltött 2.444.000 forintnak több mint háromnegyedét támogatásra-segélyezésre, maradék részét szállításra, útiköltségre, irodafenntartásra és a Bécsi úti helyiségek karbantartására fordítottuk.

Az 1.437.000 forint összegű pénzmaradvány az új év első felében munkánk folyamatosságát biztosítja, hiszen a számottevő bevételek régi tapasztalat szerint az év második felében várhatók.

Isten áldását kérjük adományozóinkra és a közreműködőkre, akiknek segítségével rászorult embertársaink gondjain enyhíteni tudtunk.

Cikkünk az alapítvány munkájáról Udvardy László elnök által készített Közhasznúsági beszámoló rövidített változata

Ne féljeteK

Az ökumenikus imahét alkalmából újlaki hívek egy kis csoportja evangélikus testvéreinknél tett látogatást január 23-án este. A közös imán – melynek központi igéje a „Ne féljeteK” szentpáli gondolata volt – több katolikus plébánia és többféle protestáns gyülekezet hívei vettek részt. A liturgiát jó hangulattal agapé követe.

Pál fordulása napján, vasárnap az esti zsolozsmán és azt követően protestáns testvéreinket láthattuk vendégül Újlakon. A vesperást György atya mellett négy protestáns lelkész vezette – és Zsolt kántorunk irányította –, de a szertartást követő hit-tantermi agapén kiderült, hogy beszélgetőtársnőnk is lelkész: a mozgássérültek felelőse a református egyházban. Talán kicsit nehezen indultak a beszélgetések, de reméljük, végül senki sem érezte hiábavalónak az együttlétet.

Az ilyen találkozások jól szolgálják az esetleges negatív előítételek leépítését. Alkalmat adnak rá, hogy katolikus hitelveink megőrzése mellett megtanuljunk becsülni protestáns testvéreink meggyőződését és buzgóságát is. Köszönjük Balthazar Zsoltéknak a szervezést, valamennyi résztvevőnek pedig azt, hogy aktivitásával is szolgálta a keresztyénység fontos ügyét.

Sz. J.

Postánkból

Az ősi erő hangja

... egy csendes templomi óra emléke cseng a fülemben. Az erdélyi fiatalok betlehemes játéka több volt játéknál! A hangulat akkordjai mint gyöngyfűzér lebegtek a templom falai közt...

A báránycsordák a földön fekszenek, a pásztorok vigyázzák álmukat. A nagy meszes tájon szél suhan át, mintha zúgna valami ős üzenet. Aztán egy fényesség... indulni kell, az érkezett Messiást üdvözölni. Ezt tanácsolta egy fényességes lény az éberen őrzőknek. Akik feltápáskodtak és énekszóval dicsérték a hajnalt. Ez az ének akár mennyei kórus is lehetett volna, zsongott-bongott a falak közt, mintha a botok koppanásának ütemére megindult volna a Kárpát hegyeiben örökké élő ősfenyők sora. Az őserő szól a pásztorok hangján. Az őserő, mely immár ezer éve dacol viharral, tomboló szelekkel...

Megérkeztek a fény útján, üdvözölték a Boldogságos Anyát, leborultak a Kisdéd előtt és átadták ajándékaikat. Mindez mint mennyei kórus zengett templomunk falai között, mély nyomokat hagyva emlékezetünkben...

Emberek, jobb- és baloldalon! Egyenesen előre kell menni, egymás kezét megfogni, hiszen az út minden irányból egy egyszerű, szerény kis hajlékhoz vezet, ahol a Fenség, a Cél, a Béke, a Mosoly, a feltétlenül igazságos Isten Fia fekszik egy jászolban. Nincs trónus, se pompa. Várja a szeretet küldötteit. Az őserőből még van bennünk elég, élni kell ezzel az adománnyal, hogy méltók legyünk az örök életre. A gyűlölködés a pokol felé vezet! Köszönjük erdélyi barátainknak nagyszerű előadásukat, mely a Kárpátok magasából zengett alá erre a sokat szenvedett Duna-völgyre. Legyen velünk a Békesség!

Hauser Jenőné

Örülünk, hogy szentegyházi vendégeink előadása ennyire megnyerte olvasónk tetszését. A szöveg rövidítéséért és szerkesztéséért megértését kérjük. A szerkesztőség

Földrengés Iránban

Borzalmas erejű földrengés rázta meg Bám városát! A földdel vált egyenlővé. 35.000 áldozattal. Megmozdult a világ. 49 országból mentek segíteni. A magyar speciális mentők ismét úgy érezték, hogy nekik is menniük kell. Élelmet, gyógyszerrel vittek magukkal és segítettek ahol tudtak, Hazánk hírnevét öregbítve. Nagyon jó érzés, hogy még nem halt ki az emberekből a segíteni vágyás és ezek között mi is ott voltunk! Nagyon jó jelenne, ha a háborúk helyett is inkább az egymás segítése lenne a cél! Istenem, milyen jó és boldog is lehetne a VILÁG!

Polgár Ferencné

Családi események

Megszületett: 2003. december 24-én dr. Antus Balázs és dr. Fejérdy Zsófia első gyermeke, Márk Ágoston, aki Fejérdy Tamás és Rózsa 4. unokája; 2004. január 11-én Cseh László és Magdi 10. unokája, a Gödöllőn lakó Cseh Péter és Szecsődy Vera fia, Péter.

Halottaink:

Markscheid Dezsőné (88), Zékány Mihályné (69), Nagy Sándor (53), Horváth István, Eröss János (76), Wachtel Elemérné (82), dr. Lengyel László (78), Szabó Sándorné (90), Komárik György (82).

Máriacellbe készülünk

Mint arról olvasóink előző számunkból, valamint a templomi hirdetésekben értesülhettek, zarándokutat szervezünk a középeurópai katolikus évet lezáró máriacelli ünnepi szentmisére, melynek időpontja 2004. május 22. A nyolc országból érkező zarándokutakat egyes hírek szerint talán a Szentatya is megtisztelti részvételével.

Mivel a zarándoklatra EU-csatlakozásunkat követően kerül sor, minden bizonnyal útlevelekre sem lesz szükség az utazáshoz. (Ehhez még majd a belügyminiszternek ilyen értelemben kell utasítania a határőrizeti szerveket.) Aki életkora miatt még nem rendelkezik személyi igazolvánnyal, annak természetesen szüksége lesz ezenkívül is valamilyen okmányra, jelesül útlevele.

Az újlakiaknak külön öröm gráci barátaink meghívása és vendégszerete. Rájuk való tekintettel is, megpüspöki karunk azon felhívása miatt is, hogy a zarándokcsoportok február közepéig regisztráltassák magukat, kérjük az érdeklődők mielőbbi jelentkezését a plébánián.

Megemlékeztünk már róla, hogy hazánkban nagy hagyománya van a máriacelli zarándoklatoknak. Ezt tanúsítja az alábbi, XIX. századi zarándokének is:

*Indulj magyar nemzet Ausztria országba
Kösziklás hegyekbe, a szent tartományba
Első Lajos királyt kövesd nyomdokában
Régi magyarokat forró buzgóságban.*

*Köszöntsd ott Máriát celli templomában
Csudákkal tündöklő drága cellájában
Borulj le előtte alázatossággal
Sirasd büneidet sűrű könnyhullással.*

(Gombis Ferenc csornai búcsúvezér
kéziratos könyvéből idézi Bálint Sándor)

Szaszovszky József

Újlaki szilveszter a Mátrában

2003 szilveszterét most már hagyományainkhoz híven ismét együtt töltötte Újlak fiatalsága. Voltak ott Egerek, Hangyák, Mákok, Napraforgók és csoporton kívüli társaink is. Sajnos nem ért rá mindenki négy napra, mivel az egyetemisták a vizsgákra készültek; Szilveszter napjára azért így is összegyűlt egy 28 fős társaság.

30-án kora reggel indultunk a Keleti pályaudvarról. Úticélunk a Mátrakeresztől 3 km-re fekvő Hidegkúti turistaház volt. Az út tervezésekor hóra és száncokzásra számítottunk, de az időjárás megtréfált bennünket, és az egyetlen dolog, ami csúszott, a bokáig érő sár volt. A turistaházat azonnal megszerettük, mikor belépve kellemes meleg és tisztaság várt bennünket. Pillanatok alatt belaktuk a szállást, és összegyűltünk a közös teremben. A túranyitó ima után a főszervező Szabó Andris ismertette velünk az előre gondosan kidolgozott programot és a csoportos beosztást, mely megkönnyítette a ház körüli munkák elvégzését és a csoportos játékok lebonyolítását. Ezután alkalmunk nyílt rá, hogy részletesebben is bemutatkozzunk egymásnak.

Délután páran a környék felfedezésére indultunk, míg a többiek nekiláttak a vacsora elkészítésének. Szilveszter napján hosszú túrát tettünk, melybe bekapcsolódtak az aznap érkezettek is, akikkel teljes lett a létszám. Sötétedéskor értünk haza, majd egy kis pihenés után elkezdődött a Mákok kviz-játéka, a tánc és a hálaadó ima – erről nem feledkeztünk meg az év utolsó óráiban sem.

Azt hiszem, mindenki jól érezte magát; minden meg is adatott hozzá. Az év első napját misével kezdtük, majd délután – mikor is néhány barátunknak haza kellett mennie dolgozatai, vizsgái miatt – visszamentünk a házhoz, és továbbra is nagyon jó hangulatban töltöttük el az időnkét. Táncoltunk, a Hangyák vetélkedőjén vettünk részt, majd akinek még volt energiája, hajnalig beszélgethetett társaival.

Másodikán reggel ugyan csak 2 mm-es, de fehér hóréteg(!) fogadott bennünket. A fiúk kimentek még focizni, majd készülődtünk az induláshoz, a túra lezárásához. Mindenkinek nehéz volt elválnia ettől a békés, csendes helytől, mely kitűnően megfelelt mindennemű elvárásunknak. A hazafelé utat is játékkal, beszélgetéssel töltöttük egészen addig, míg a jól ismert Újlaki templom elé nem érkezünk. Itt szétváltak útjaink, de csak egyetlen napra, hiszen vasárnap, mint mindig, most is találkoztunk a 9-es misén...

Munkácsi Anna

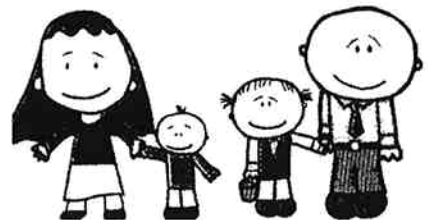
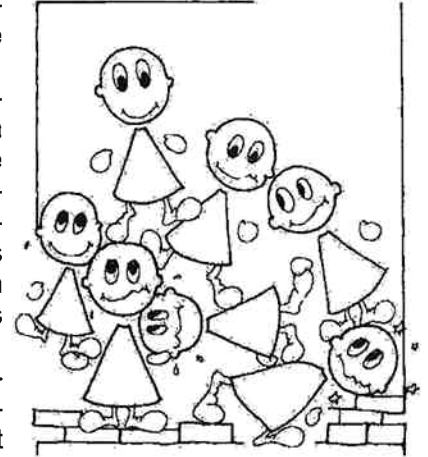
Házaspárok köszöntése

Hagyományos szokás szerint közös ünneplésre hívta plébániánk házaspárjait a képviselőtestület családpsztorációs csoportja Szent Család vasárnapjára. A kilenc órai misét követően szép számban gyűltünk össze a Szent István hittanteremben, ahol Fejérdy Tamás saját versét is felolvastva köszöntötte a jubiláns házaspárokat, akiknek neve és házasságban töltött éveinek száma díszes falitáblán is közzé tétetett. Az emléklapokat Kerek Judit nyújtotta át az ünnepeleknek, akik – részben gyermekeik és unokáik társaságában – baráti hangulatú agapéval fejezték be az ünneplést.

Szent Család vasárnapján az újlaki családokat illetve házaspárokat szeretnénk köszönteni. Többen úgy gondolják, hogy az ünnepségre csak a „kerek” (azaz az öttel osztható sorszámú házassági évfordulójukat ünneplők) hivatalosak, ki-ki tehát ötvenként. Nem lenne furcsa, ha egy ünnepélyre kizárólag az ünnepele lenne hivatalos?

A kerek évfordulót ülőknek igyekszünk külön meghívót küldeni. Ez viszonylag egyszerű azok esetében, akik Újlakon esküdtek, hiszen nevük szerepel a matrikulában. Szívesen visszavárjuk őket akkor is, ha azóta Újlaktól távol vetette őket a sors. Legalább ilyen szívesen várjuk azonban a helyben lakókat, akiknek házasságkötési dátuma sokszor ismeretlen előttünk. Kérjük, tájékoztassák erről a családpsztoráció felelőseit (Harmat Péter, Bóné András, Horvay Marika) vagy szerkesztőségünket.

Sz. J.

Egyházközségünk rendszeres programjai

Miserend:

hétköznap: 6³⁰, 18⁰⁰
vasárnap: 7³⁰, 9⁰⁰, 10³⁰, 18⁰⁰

Gyóntatás: szentmisék előtt és elején.

Szentségimádás: minden csütörtökön és minden hónap első szombatján az esti misék után.

Zsolozsma: péntek 7; vasárnap 17³⁰

Gyermekeinkért ajánljuk fel minden hónap 21-én az esti szentmisét.

Szent István kápolna miserendje:

hétköznap: 17³⁰; vasárnap: 9⁰⁰, 11⁰⁰

Margitszigeti kápolna miserendje:

vasárnap 11⁴⁵

Iroda (Bécsi út 32. ☎: 335-3573): hétköznapokon 9⁰⁰-12⁰⁰ és 15⁰⁰-18⁰⁰

Karitás (Bécsi út 18.): hétfő 17⁰⁰ - 19⁰⁰

Könyvtár (hittantermek előterében):

vasárnap 10⁰⁰ - 10³⁰ és 18⁴⁵ - 19⁰⁰

Teadélelőtt: minden hónap második vasárnapján a 9-es mise után a Szent Erzsébet teremben.

Nyugdíjasklub: minden héten kedden 10 órakor a Szent Margit teremben.

Gyertyaszentelő Boldogasszony

Az ószövetségi nép számára mózesi törvény és ősi szokás volt, hogy a gyermekeket – az elsőszülött fiúkat pedig különösen – az Úrnak kellett bemutatni. Ébren tartotta ez a szertartás azt a tudatot, hogy mindannyiunk élete az Úr ajándéka, Tőle kaptuk, az Övé.

Nekünk is tudatosítanunk kell: gyermekeinket Istentől kaptuk ajándékba, nem egyszerűen a miénk, hanem az Úr bízta ránk. Iránta való hűségben kell felnevelnünk.

Ezt a lelkiületet megfogalmazva magunkban szeretettel hívunk minden családot Jézus templomi bemutatásának ünnepén, február 2-án az este 6 órás szentmisére, melynek első részében a szülők gyermeküket bemutatva áldást kapnak, valamint egy megszentelt gyertyát, mellyel részt vehetnek a templomi körmenetben.

György atya

Újlaki Hangok

Megjelenik havonta

A szerkesztőbizottság tagjai:

Havasiné Zentai Edit, dr. Keglevich Lászlóné, dr. Koncsosné Jobbágy Éva, Szaszovszky József

Kiadja: Újlaki Sárlos Boldogasszony Plébánia (1023 Budapest, Bécsi út 32.)

Felelős kiadó: Mester János

Februári naptár

2. H. **Gyertyaszentelő Boldogasszony, Urunk bemutatása**
3. K. **Szent Balázs püspök, szentmisék után balázsáldás**
5. Cs. **Szent Ágota, képviselőtestületi ülés ½ 8-kor**
6. P. **Miki Szent Pál és vértanútársai**
7. Szo. **Újlaki farsang (ld. felhívásunkat)**
8. V. **Évközi 5. vasárnap, szentmisék után balázsáldás**
10. K. **Szent Skolasztika**
11. Sze. **Szűz Mária lourdes-i jelenése**
14. Szo. **Szent Cirill és Metód**
24. K. **Szent Mátyás apostol**
25. Sze. **Hamvazószerda, szigorú böjti nap**
29. V. **Nagyböjt 1. vasárnapja**

Nagyböjt keddi és pénteki napjain a reggeli szentmise után együtt imádkozzuk a laudest, pénteki napokon este ½ 6-kor keresztút a templomban.

Hírek, hirdetések

* **Adó.** Akik személyi jövedelemadójuk 1-1%-áról rendelkezhetnek, azoknak szíves figyelmébe ajánljuk egyfelől a Katolikus Egyházat (adószáma: 0011), másfelől az újlaki plébániához tartozó két alapítványt. Az Újlaki Sárlos Boldogasszony alapítvány adószáma: 18083440-1-41, az Újlaki Karitás alapítványé: 18018844-1-41.

* Farsangi mulatságra várunk kicsiket és nagyokat február 7-én. A gyerekek mulatsága délután 4 órakor kezdődik, az idősebbeket este 7-től várjuk a Szent István terembe. A belépés jelmezben ajánlott, hiszen vetélkedőn és táncházon kívül jelmezbemutató is vár a résztvevőkre.

* Pelyhe István túravezető, az újlaki neokatekumenális közösség tagja, kirándulni hívja az újlakiakat február 21-ére, szombatra. Találkozás 8.40-kor a 65-ös busz alsó végállomásánál. Útvonal: Fenyőgyöngye – Árpád kilátó – Mátyás király emlékmű – Hűvösvölgy – Hárshegy oldala – Budaszentlőrinc-Szépjuhászné – Kishárshegy – Széher út (29-es autóbusz). A táv kb. 14 km, a túra vége 13 óra körül.

Újlaki szilánk

Régi és nem közeli hölgyismerősöm hívott fel bennünket a minap telefonon, ecsetelvén, hogy egy bizonyos időszakban gondot okoz keresztlánya gyermekének eljuttatása az iskolába. Az iskola nincs messze Újlaktól, mondta, és mivel nektek ott sok személyes kapcsolatotok van, próbáljatok segíteni. Nem kérem ingyen.

Feleségem, aki a hívást fogadta, hamar kapcsolt: annál az újlaki családnál, amelynél néhány nappal azelőtt járt, talán volna szabad kapacitás. Telefonált, összeismertetett, és mint utólag megtudtuk, a kérés teljesült: a kisfiú minden nap pontosan ott volt az iskolában.

Hogy fizetett-e a segítséget kérő a segítségért, nem lényeges, nem is tudom. (Mindenesetre: méltó a munkás a maga bérére. És ahol van szabad kapacitás, ott a pénznek is szokott helye lenni.) A lényeg, hogy volt segítség, volt megoldás. Valaki, kicsit meglepetésszerűen, számított az újlakiakra. És nem csalódott.

Sz. J.

Nem hisszük, hogy a fenti történet egyedülálló lenne. Nagyon szívesen helyt adunk hasonló beszámolóknak, mert hisszük, hogy a jó példa ragadós. De hogy ragadhasson, tudni kell róla! Mint ahogy tudni kell a rászorultságról is, hogy segíthessenek az újlakiak. Szívesen vállaljuk tehát kérések továbbítását, közhírré tételét is. – A szerkesztőség

Köszönjük az eddigi cikkeket, észrevételeiket, és továbbra is kérjük, hogy azokat a plébánia oldalbejáratánál lévő postaládánkba dobják! Szerkesztőségünk telefonszámai: Havasi (tel/fax): 368-1618, Keglevich: 325-7357, Koncsos: 325-7652, Szaszovszky: 367-7459; email cím : szaszov@axelero.hu és ehavasi@htk.ppke.hu

Lapunk ingyenes, hogy mindenkinek eljuthasson. A nyomdaköltség: 15 Ft. Kérjük olvasóinkat, hogy lehetőségeikhez mérten támogassanak bennünket (újságperselyen keresztül)! Köszönjük!